

L'ESPIGOLERA

I una cançó vull cantar
no hi ha molt que n'és dictada
de les nines del Maiol
d'aquelles que en son galanes.

*Adéu punteta de sol,
estrella de l'alba clara,
espineta del meu cor
que em travesses les entranyes*

N'han baixat a espigolar
una fresca matinada
quan n'és hora d'esmorzar
ja en repleguen les manades.

L'una ja diu que en té nou
i a l'altra les hi han robades,
i a detràs d'un gabaió
a plorar se n'és posada.

Pensant-se que ningú ho veu
seu galant se la goitava:
-Què ploreu dolceta amor?
-De què esteu tan enutjada?

-Si bé en tinc que plorar jo,
m'han robades les manades
-No en ploreu, dolceta amor,
que prompte us seran tornades.

Si d'acàs no en teniu prou
jo us en donaré una garba,
si d'això no en teniu prou
vindreu al graner de casa,

si d'això no en teniu prou
vindreu al graner de casa,
si d'això no en teniu prou
sereu la jove de casa.

LA MONJA

I al pla de Girona
si n'hi ha un convent,
si n'hi ha una monja
plora amargament.

La mare Abadessa
ja n'ha haguda esment.
-De que ploreu monja
monja del convent?

No ploreu, no, monja
monja del convent,
ploureu vostres pares
o els divertiments?

-No plòruc els pares
ni els divertiments,
que plòruc un jove
la flor del jovent.

-No ploreu, no, monja
perquè no l'haureu.
-Ai mare Abadessa
morta em trobareu.

-Moriu, moriu, monja,
perquè no l'haureu;
de flors i violes
us enramarem.

ABSOLTES DELS CARLINS

La guerra ja s'ha acabat,
Requiescant in pace.
Si n'hi ha algun d'esguerrat
que se'n torni a casa.
La creu de Carles setè
ai, dirà lo que ha de fer
si podrà caminar bé
amb una crossassa.

Cantarem los lliberals
amb la nostra usança
i això sense capellans
ni tampoc dolança.
Qui li toca ser caper?
Arranda i Sislet també,
Martinez Campos primer,
que és de confiança.

Ja ha arribat el temps
de fer les absoltes,
de Sant Quirze a Montesquiú
no hi doneu més voltes;
perquè això ja s'ha acabat,
el vostre tracte malvat,
que havia ocasionat
desgràcies moltes.

Fareu moltes processons,
moltes romeries,
ara bé ho veieu ben clar
en aquestos dies.
El que nasqué per Nadal,
protegeix al lliberal
d'un modo especial
que és la nostra guia.

SE N'HA AIXECAT UN BÀNDOL

Se n'ha aixecat un bàndol
per aqueix Empordà avall;
donen dues pessetes
Jesús Maria
pessetes de vuit rals
Jesús tan gran

Pujant al Cap Sacosta
traginers van robant
-Tireu mantes a terra
i aneu-los arrançant.

Pessetes columnaires
i duros de pilans,
peces de deu pessetes,
d'en tres en tres un xai.

Trieu-los dels més grossos
que bon caldo faran,
si això no hi abasta
trieu-los del corral.

I en cremen les iglésies
les imatges i sants
i allí als peus del Sant Cristo
ja hi fermen els cavalls.

De guerra com aquesta
no l'havíem vista mai,
fills amb pares es maten
i germans amb germans.

EL FADRÍ SASTRE

Si n'hi havia un fadrí sastre
que en venia de cosir,
carretera de Manresa,
un dilluns al dematí.

*Toca la guitarra sastre,
jo tocaré el violí,
tu'l tocaras a la tarda,
jo'l tocaré al dematí.*

Si n'encontra tres ninetes
que n'anaven de camí:
-En voleu venir ninetes
una hora i mitja amb mi?

-Com que sou un fadrí sastre
amb vós ja volem venir.
Quan són a mitja pujada
se'n varen desavenir.

I li llevaren les calces,
les penjaren dalt d'un pi
i amb una espardenya blanca
les anques li van botir.

El tiren a baix d'un marge,
que s'hi pensava morir,
ja en reclama sant i santes
i el gloriós sant Pelegrí.

Que si en puc sortir d'aquesta
una missa en faré dir.
Mentre aquest treballs passava
el seu germà veu venir.

-Que hi fas an aquí tu sastre
a la vora del camí?

-Que hi fas an aquí tu sastre
que t'acabes de morir?

-Que hi fas an aquí tu sastre
que t'acabes de morir?
Per dues o tres ninetes
te n'has deixat arrendir.

-Companyia de ninetes
mai més hi voldré venir:
jo em pensava burla'm d'elles
i elles s'han burlat de mi.

LES COMARES

Si n'hi havia tres comares
a la vila de Granoiers,
volien fer una berenada
que llur marit no en sabés res,

*Ja berenaren les comares,
ja berenaren totes tres,
ja berenaren les comares,
a la vila de Granoiers.*

L'una en porta un cistell d'ous,
per cada una vint-i-tres,
l'altra porta un barraló
que n'hi en caben set mitgers.

L'altra porta set gallines
perquè no en tenia més.
Acabada la berenada
queden borrarxes les tres.

Mentre baixaven l'escala
ja en queien al replanet.
-Que vingui el senyor rector,
el rector de Santa Agnès.

-Ens volria confessar-nos,
senyor rector, totes tres?
-Cum que veig que en sou donzelles,
i encara que en fóssiu més.

I a la una n'hi don tretze
i an a l'altra vint-i-tres,
la més petita plorava:
-Per uns tant, pels altres, res!

-No t'espantis, no, petita
que encara el ciri està encès,
que de ciris cum aquest
no n'hi ha pels adroguers.

I a baix al cul de la gerra
n'hi ha l'oli més espès.
El rector n'arrenca a córrer
amb la bossa sense res.

El rector n'arrenca a córrer
amb la bossa sense res.
La majordona hi correvia
per estirar-li un xic més.

LES VOTACIONS

Quan veieu que se'ns acosti
el dia d'anar a votar,
ja cal que tanqueu les portes
que no ens vinguin a insultar.

L'amo ens vol treure de casa
si acàs no li dem el vot.
Visca doncs l'embusteria
i embolica que fa fort!

Vuit dies abans ja corren
els autos per 'quí per 'llà,
homes vestits amb levita
que en saben de conquistar.

I es fiquen a casa nostra
com si algú els hi demanés.
Si no poden amb paraules
ens conquisten amb diners.

Hasta els morts del cementiri
no deixen estar amb repòs,
si la cosa va renyida
els fan anar a votar tots.

I encara que vagin coixos
i no puguin caminar
sense moure's de la caixa
consta que han 'nat a votar.

Entretant van fent plegàries
perquè plogui aviat
i així poder pujar-ne
l'enciam ben apinyat.

A LA RAMBLA DE GIRONA

I a la rambla de Girona
i una polla rossa hi ha,
tots els joves l'han xalada
perquè no pugui volar.

I ella al vespre quan arriba
'gafa el llum i se'n va al llit,
prompte hi va la seva mare:
-Nena, què t'ha succeït?

-Ai mare la meva mare,
no us ho goso d'explicar
i el promès m'ha dat carbassa
i ara no m'hi puc casar.

-Ai filla la meva filla,
i ara t'ha vingut la sort:
dintre el set o quinze dies
trobaràs los tres xicots.

-Jo em pensava trobar un penco,
vai trobar-me un pescador
que em fa beure l'aigua fresca
tot el temps de la calor.

Si en sóc negra, ho fa el pebre,
si en sóc groga, ho fa el safrà,
si en sóc blanca, la farina,
i si no em vols deixa'm estar.

-La cara de pomes agres,
de taronja sense suc.
-La cara que Déu m'ha dada
no l'amago per ningú.

LA NOIA RAFELA

La noia Rafela diu que no beu vi,
la noia Rafela diu que no beu vi,
i a sota la bota a hi té el seu tupí.
*Cum tothom ja ho diu,
cum tothom ja ho sap,
joves d'aquest poble
no n'hauràs mai cap.*

Tota esperrucada i se'n posa a cuinar,
de cabells a l'olla ja podeu pensar.

Seu mare la'n crida i a dos quarts de nou,
quan ella s'aixeca n'han tocat les nou.

I ella se'n va a missa, a missa major,
primer goita los joves que el senyor rector.

I ella en té una parra que en té molt raïm
va a la carretera i convida als fadrins.

EL DIA DE SANT JAUME

El dia de sant Jaume
n'és un dia assenyalat
se n'ha gurnit un tracte
d'una nina i un soldat.
Tararit tat tit tat tit tat tat.

Se n'ha gurnit un tracte
d'una noia i un soldat.
si se'n van an el quarto
i al llit se n'han tirat.

Sa mare els hi atrapa:
-«Què hi feu, los desgraciats?»
-«No en digueu res al pare
que ja ens hem arreglat.
Guanyo quatre pessetes
vos en daré la meitat.»
-«No te'n vull res, no, filla,
que bé prou que t'han costat.
De fortunes com aquesta
jo no en puc trobar mai cap.»
-«Què en voleu trobar vós, mare,
que el porteu massa arrugat.»
-«Farem córrer les boles
i el taco de billar.»

A LA PLAÇA DE CAN MOLL

A la plaça de can Moll
fan una dansa curteta,
se'n van a ballar los dos
sense dir-s'hi parauleta.

*No m'hi matarà l'amor,
m'hi mata i no m'hi acontenta;
no m'hi acontentarà
que no em dongui l'amor seva.*

La paraula que li'n diu:
-Donzella, voleu ser meva?
-No pot ser, el bon jovenet,
sóc de la màniga estreta.

Ja la'n farem eixamplar
per un sastre de Manresa
en porta barret rodó,
la moda barcelonesa.

I en porta calces d'estiu
fan vint-i-un pam de ruedo.
Si voleu saber qui és
és l'hereu Roca Sabeia.

EL CARBONER

Tres noies de Sant Llorenç,
d'un pom d'argent,
si se'n van p'r un bosc enllà
violes collint.
*Don dolodon vent de Cerdanya
don dolodon vent de Conflent.*

Quan ne són al mig del bosc
la nit els pren,
N'entren un carboner
carbó faient.
-«Carboner, treu-nos del bosc,
t'hi pagarem,
no pas amb plata ni amb or
que no en portem.
I un beso de totes tres
t'hi pagarem.»
-«Val més un diner d'argent
que petons cent.»

-«Carboner, el bon carboner,
que ets innocent!
Tenes la ventura al bosc
i no la en prens.
I el carbó que tocaràs
mal foc lo crem.
La cendra que al foc faràs
s'endugui el vent!»
Carboner llença els esclops
i els instruments,
i se'n va al cap d'un serrat
a aturar el vent.

EL PARENOSTRE PETIT

Pare nostre,
qui està en el cel,
sia santificat,
si la voleu contenta
caseu-la aviat.
Beneïda sou vós,
i amb un de ben ros,
d'un cul de taverna
lliureu-me'n, Senyor.

NOIES QUE EN FESTEGEU,

Ai noies que en festegeu,
tres coses heu menester:
enteniment i memòria
i dissimular-ho també.

Jo d'escriure no en puc més,
de pensar-hi el cor se'm nua.
Ja és ben trist que per l'amor
tinc d'anar a la sepultura.

Els teus companys te diran:
«A on tens l' enamorada?»
I el teu cor bé els respondrà:
«Déu l'hagi ben perdonada.»

Meus germanes n'iran negres
passaran pel teu davant,
que per tan poc que m'estimis
tindràs una pena gran.

El dia que a mi m'enterrin
mira bé on me posaran,
que me'n puguis venir a veure
les diades de Tots Sants.